

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Brînză Sergiu în numele condamnatului Acriș Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Acriș Dmitri Alexei, născut la 23 septembrie 1988, originar și domiciliat în sat. Giurgiulești, r-nul Cahul, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 03.10. – pînă la 08.11.2012;

2. Curtea de Apel Cahul din 21.11.2012 pînă la 28.03.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 22.10.2013 pînă la 15.01.2014.

Colegiul penal asupra recursului,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 08 noiembrie 2012, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Acriș Dmitri a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 80 Cod penal, la 8 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa numită i s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Cahul din 27.12.2011, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, la 02 august 2012, ora 20.30, Acriș Dmitri, conducînd automobilul de model „VAZ 2101”, cu n/î CHAH 591, fără a poseda permis de conducere, deplasîndu-se în or. Cahul, pe strada Prospectul Republicii, pînă la intersecția străzilor Prospectul Republicii și A. Mateevici, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: art. 10 alin. 1 pct. b) RCR - Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului circulației rutiere, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 14 pct. a) RCR - Conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice,

droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției, este bolnav, traumat sau se află într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, și conform raportul de expertiză medico-legală nr. 329D din 10 septembrie 2012, în sângele lui Acriș Dmitri a fost depistat alcool etilic în cantitate de 0.9 g/l și conform raportului aparatului special „Drager Alcotest 8510 Ro” concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Acriș Dmitri constituie 1,09 mg/l.

3. Procurorul a atacat cu recurs sentința instanței de fond din motivul blîndeții pedepsei, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Acriș Dmitri să-i fie stabilită pedeapsa în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal – 8 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, definitiv - 3 ani și 1 lună închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că prima instanță contrar prevederilor art. 85 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 1 an și 4 luni închisoare, astfel la cumularea sentințelor nu s-a ținut cont că Acriș Dmitri nu a executat pedeapsa stabilită anterior prin sentința din 27.12.2011 - 3 ani și 8 luni închisoare, fără amendă, cu suspendarea condiționată a executării în conformitate cu art. 90 Cod penal - în termenul de probă de 3 ani. Conform art. 85 alin. (3) Cod penal, pentru cumul de sentințe, mărimea pedepsei nu poate fi mai mică de 3 ani și 1 zi, în cazul cînd instanța adaugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința anterioară, sau 3 ani și 8 luni, în cazul cînd instanța adaugă în întregime partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința anterioară.

3.1. Avocatul Stoian Ion în numele inculpatului Acriș D., a contestat cu recurs sentința primei instanțe, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, din motiv că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 80 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă neechitabilă pentru fapta comisă, inculpatul și-a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer în cele săvîrșite, acesta se caracterizează pozitiv și execută pedeapsa anterioară fără careva încălcări, este unicul întreținător al familiei, circumstanțe, care în opinia recurentului, în privința inculpatului puteau fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2013, a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de avocatul Stoian Ion în numele inculpatului Acriș Dmitri și admis recursul procurorului, casată parțial sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Acriș Dmitri a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal la 8 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei numită prin sentința Judecătoriei Cahul din 27 decembrie 2011 (2 ani 09 luni 27 zile închisoare), fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de recurs a statuat că, instanța de fond a verificat și a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și corect a încadrat acțiunile inculpatului în prevederile art. 264/1 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă în conformitate cu prevederile art. 61, 75, 80 Cod penal, însă,

contrar prevederilor art. 85 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă.

La fel, Colegiul penal a menționat că, anterior inculpatul Acriș Dmitri a fost condamnat prin sentința Judecătorei Cahul din 27 decembrie 2011, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an și pedeapsa în cauză nu a fost executată, de cât în partea computării arestării preventive a lui Acriș Dmitri, de la 20 octombrie 2011 pînă la 27 decembrie 2011, astfel partea neexecutată constituind - 02 ani 09 luni 27 zile.

Astfel, instanța de recurs ținînd cont de personalitatea inculpatului Acriș Dmitri, care anterior în anii 2005 și 2010 a fost tras la răspundere penală și antecedentele penale sunt stinse, a considerat inoportun de a menține condamnarea condiționată a acestuia.

5. Avocatul Brînză Sergiu în numele condamnatului Acriș Dmitri, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 453 CPP, a contestat cu recurs în anulare decizia instanței de recurs, solicitînd casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că este contrară legii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 453 alin. (1) CPP, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

În conformitate cu prevederile art. 6 pct. 44) CPP, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărîrea pronunțată, se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În sensul art. 456 alin. (1) coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat în cazul în care se constată că acesta nu corespunde după conținut, conform prevederilor art. 455 CPP.

Or, potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) CPP, recursul în anulare trebuie motivat, cu indicarea vreunui temei concret prevăzut în art. 453 alin. (1) CPP, conținutul acestuia, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate din punct de vedere al problemei de drept și evidențierea viciului fundamental care, în opinia recurentului, în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Lecturînd textul recursului în anulare, se observă că autorul recursului în partea descriptivă indică la soluția adoptată conform dispozitivului deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2013, iar în continuare a omis în genere să descrie motivele pe care ar urma să se întemeieze recursul, limitîndu-se în final cu solicitarea de a dispune rejudecarea cauzei.

În acest context, Colegiul penal, menționează că reglementarea dreptului de a declara recursul în anulare împotriva hotărîrii instanței de recurs reprezintă, din partea titularului, atît un drept procesual, cît și o obligație de a formula cererea

respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în art. 455 alin. (2) pct. 7) CPP.

Astfel spus, una din aceste cerințe este ca cererea respectivă să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate, adică recursul să fie motivat.

Odată ce temeiul, aplicarea căruia ar conduce la soluția privind casarea hotărîrii atacate, nu este argumentat, instanța de recurs n-are dreptul ca, din oficiu, să-l argumenteze, dat fiind faptul că se încalcă dreptul la un proces echitabil, instanța devenind, astfel, părtinitoare.

De vreme ce temeiurile pentru care se poate declara recursul în anulare împotriva hotărîrilor instanțelor de recurs sunt expuse și limitativ enunțate de art. 453 alin. (1) CPP, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la acele temeiuri cu indicarea expresă a textelor de lege pe care se întemeiază, or, în speță recurentul în genere a omis să indice în recurs vre-un temei de casare a hotărîrii contestate.

Pe cale de consecință, se impune soluția inadmisibilității recursului în anulare declarat, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) CPP.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Brînză Sergiu în numele condamnatului Acriș Dmitri, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 28 martie 2013, în cauza penală în privința lui *Acriș Dmitri Alexei*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 29 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Liliana Catan